

здійснення контрольних функцій. Таким чином, по-перше, можливо зекономити на створенні спеціально уповноваженого органу щодо здійснення перевірок, а, по-друге, надати можливість органу ліцензування здійснювати постійний контроль за підрозділом, що знаходиться в його складі.

Підсумовуючи вище сказане, слід зазначити, що ліцензування є одночасно способом державного регулювання підприємницької діяльності і механізмом реалізації прав суб'єктів господарювання.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – Ст. 141.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №18, №19-20, №21-22. – Ст.144
3. Про ліцензування певних видів господарської діяльності: Закон України від 1 червня 2000 р. // Відомості Верховної Ради України. - 2000.- №36. – Ст.299.
4. Багандов А. Б. Проблеми ліцензування. / А. Б Багандов – Право України. – 2007. - № 5. – С. 25-29.

Захист прав громадян при виникненні фондових криз

Рудоквас Н.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Котирло О.О.*

Криза (Crisis) - це переворот пона перехідного стану перелом при якому існуючі засоби досягнення цілей стають неадекватними, в результаті чого вирішують перепланувати ситуації і проблеми

Криза - це крайнє загострення протиріч в соціально-економічній системі (організації) що загрожувє її життєстійкості в накопиченому середовищі Криза може розумітися і як етап у розвитку соціально-економічної системи необхідний для усунення напруги і неважновесий в ній Може виникнути ситуація при якій механізми пов'язані з існуючою системою регуляції виявляються не в змозі змінити несприятливі кон'юнктурні пропеси коли загострюються протиріччя що призводяться в налгах важливих інституційних форм, що визначають режим накопичення матеріальних благ

Фондова криза є пізновидом фінансової кризи Фондові кризи - ринкові шоки на ринку цінних паперів (масштабні падіння курсів цінних паперів переповні ліквідності ринку пізке зростання відсотка) що призводять до погального позростання кризових явищ в повномасштабну фінансову кризу Можуть бути пов'язані з «мильними бульбашками» спекулятивною грою на підвищення - зниження з рухом цін на фондові цінності за межі встановлені ринковою вартістю бізнесу яку вони виражають Можуть виникати в зв'язку зі спекулятивними атаками на паралельних ринках базових і похідних фінансових інструментів

Фондова криза - це істотне (суспільно значуща) зниження загального рівня цін на фондовому ринку зменшення ринкової вартості цінних паперів, істотне зменшення капіталізації фондового ринку

Основні фактори процесу синхронізації руху курсів цінних паперів на пізніх національних фондових майданчиках можуть бути представлені наступним чином:

- висока інформаційна прозорість сучасних фондових ринків і висока швидкість перелачі інформації завдяки електронним технологіям;
- значний обсяг транскордонних операцій з цінними паперами;

- зростаюча роль інституціональних інвесторів - пенсійних фондів, страхових компаній, взаємних і інвестиційних фондів, хедж-фондів тощо, які керують міжнародними портфелями цінних паперів;

- відкритість національних фондових ринків на яких активну роль у якості емітентів та інвесторів відіграють іноземні інвестори;

Отже, фінансові кризи є негативним явищем, які тягнуть за собою економічні кризи, а також безпосередньо впливають на економічну ситуацію в межах країни.

Поняття рейдерства в Україні. Способи протидії

Федченко М.С., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Тищенко Ю.В.*

Реалії національної економіки викликали сьогодні дві негативні тенденції серед підприємництва усіх рівнів: по-перше, великий рівень збитковості бізнесу, у кращому випадку мінімальна рентабельність; по-друге, збільшення на ринку частки великого бізнесу, що цілком закономірно за наявного конкурентного середовища. Ці два фактори зумовлюють жорстку взаємодію між конкурентами і в результаті стимулюють рейдерство.

За даними Українського союзу промисловців і підприємців, в Україні діє 40-50 спеціалізованих рейдерських груп, що складаються з досвідчених юристів і економістів. Кількість рейдерських атак щороку перевищує 3000, а їх результативність становить понад 90%. Поряд з цим, збитки від рейдерських захоплень оцінюються в 3-5 млрд. доларів щорічно, а середньостатистична норма прибутку рейдерів становить сотні відсотків. Масштаб захоплень приватної власності стає загрозливим не тільки для окремих галузей бізнесу, а й для держави загалом, оскільки призводить до погіршення інвестиційного клімату в країні, знищення окремих секторів бізнесу, зниження ефективності розподілу ресурсів і використання національного багатства, негативних змін якості структури власності, сприяє зростанню корупції у виконавчих, судових та правоохоронних органах. Взагалі, світове економічне співтовариство вважає рейдерство показником слабкості країни та її економіки [2, ст.17-18].

Дана тема мало вивчена науковцями, однак їй приділяють увагу юристи-практики. Серед небагатьох науковців, що проводили дослідження у сфері рейдерства слід відзначити Варналія З., Мазура І., Жорнокуя Ю. [1, ст. 3-5].

Чимало фахівців зазначають, що основною проблемою того, що рейдерство в Україні існує і розвивається, є недосконалість судової системи та корупція в судах. З цим не можна не погодитись, оскільки велика частка успіху рейдерських атак залежить від рішень судів. Також одним із ключових чинників існування рейдерства в Україні є те, що на такому етапі розвитку держава не здатна швидко вдосконалювати законодавство. Це призводить до того, що деякі нормативні акти або повністю, або частково втрачають свою актуальність, з'являються прогалини в законодавстві, а прийняття нових нормативних актів, як правило, має хаотичний характер.

Не останню роль у діяльності рейдерів відіграє корупція в державних органах. Корумпованість окремо взятих чиновників дає змогу рейдерам маніпулювати роботою державних органів, виконувати їх замовлення, що значно полегшує втілення задумів рейдерів у життя.

Для рейдерського захоплення підприємств використовують безліч способів – складових рейдерських схем: купівля, акції робітників, міноритаріїв, невдоволених акціонерів (учасників); відібрання заставлених акцій; отримання довіреності на право голосування; заборона у судовому порядку проведення